

KHOẢNG LẶNG CUỘC ĐÓI

Đôi đôi u ám nhàn qua hời thi sáng tác truyện ngắn tuổi học trò NH: 2017- 2018

Những đường nét loằng ngoằng in hình trên trang giấy, những chuỗi dài kí tự vô hồn mà những đôi mắt là con chuột vô tình đập vào mắt người xem, soi vào hồn người đọc khi nhìn giấy tờ trắng xóa, đôi mắt trái tim nhậy loằng ngoằng phá toang loằng ngoằng bực phá ra bên ngoài mà la toáng lên:

Chào ôi số đời! Còn có biết bao là khoảng lặng.

Tôi ngắm bút người nghe tiếng gọi của loài chim, nó thốt thốt kêu vang: Ai là bố nó? Nó hỏi, dù chưa mang theo sự tức giận mà chúng ai đưa ra mắt tôi hỏi đáp. Bố nó là ai? Ai là người đã cho ra đời con loài “vô thừa nhận”. Đau lòng chết! Buồn lòng chết! Nó khóc ao ước có bàn tay của Bố dắt nó đi, xoa dịu nó mới khi nó tan rã. Bố nài nó đứng đón, đứng đợi, còn nó thui thủi một mình. Nó buồn, nó tủi, nó mệt mỏi vì không có Bố. Lá thư còn hồn in trong vòm, nó muồn gọi lâu rồi, những biết gọi cho ai? Ai là Bố nó? Chào ôi số đời. (Thơ gọi Bố - Trần Thị Thọ Nguyên, 12/5)

Rồi lặng lẽ có một người đàn ông loằng ngoằng bực bực nhìn coi khinh, xem những người mất trí chúng biết đi đâu quanh quẩn rồi chúng suốt tháng này qua tháng khác. Lão đói, lão rách, lão sưng đau, hai hàm răng trắng luôn cười vì học trò những người cũng hay khóc khi học trò đi vắng. Có ai biết đâu rồi, đó là người Bố tìm con. Tìm con trong mơ, tìm con trong niềm hoài vọng. Con gái của lão đã mất rồi, mất tại nạn giao thông đã cướp đi sinh mạng cuộc đời của một cô gái trẻ, tuổi mới đôi trắng tròn. Đau quá lão thốt thốt tìm con. (Người cha vô danh và món quà vô giá – Đỗ Thị Ánh Nga, 10/1)

Một đứa trẻ tìm cha, một người cha tìm con. Hai tác phẩm, hai nghịch cảnh như cuộc đời làm trái tim buồn đau xa gần ít ra cũng làm đau nhói. Có người cha vô tình trốn tránh một người con, rồi có người cha đau khổ biết tình khi nghe tin con mất. Số đời sao còn bao nhiêu trái ngang.

Vị trí bài Ban Biên Tập
Thứ ba, 21 Tháng 11 2017 07:17 -

Đài báo bão xa, ngói rơi ra khỏi tìm nấp, ngói rơi nhà mong ngóng chờ trông. Tiếng bác trộm ng thôn vĩa nhà thối trợn an, vĩa nhà đổ bết nôi lo trong lòng đổ máu ngói cùng nuôi niềm hi vọng. Nhà ng sếp đi sống nấc ngàn khời đổ c t o b i b kh tr m luân. Ngói mi n bi n sinh ra t n c, tr v v i n c. Bít đó là qui luật Thiên Đạ giao hòa song con tim c a bao ngói c mãi gi t th t lúc bão qua. M t đ a tr m t cha, m t c nh đ i côi cút. Th ng xót ng m ngùi cho nh ng ng i v l ng th m hóa đá V ng Phu. (Tia n ng – Đ Th Kí u Quí, 11/5)

Tâm hồn tuối th t gi ra đi, thay vào đó là trái tim c a m t ng i đàn bà l v n. Nó côi cút m t mình không m , không cha. Bà nó cũng ch i t nó, đ l i trong nó n i đau. Th ng bà, th ng cha th ng m bi t s ng th nào, ho c g c ngã ho c g ng đ ng lên. Dòng sông xanh h ng ngày thay g ng nó th ng soi tóc, con n c m n mà tình nghĩa cũng đành chu c l y n i đa mang. Gi t n c không xóa đ c nh ng v t nh , không làm phai m bao n i lòng tr c n. Nó có n gì mà ng i đ i l y đi c a nó cái ngàn vàng đ r i b t nó ph i quỳn sinh. Ph n đ i nghi t ngã đã c p m t tâm hồn th ngây trong tr ng, m t gi c m đ p đ r i:

Đòng sông tĩnh l ng, ánh trăng vàng đã lên đ n đ nh ng n tre, cũng đã khuya r i mà...ch a bao gi em nh n ra quê h ng mình đ p nh v y. L c nhìn m t l t, bao nhiêu ký c tu i th h n v trong em, em m m c i trong dòng n c m t. Em đã tr v bên b n sông quê, v v i gia đình, v i ba má, v i ngo i, mai đây thôi em s đ c g p m i ng i r i mà. L ng ng i b c chân xu ng sông em c m th y mát m vô cùng, cái c m giác không còn lo âu, không còn oán h n mà là m t th c m giác mẫn nguy n... em m m c i b c t p, và nh v t t. Em đã n m sâu trong lòng dòng sông quê h ng nh n m trong vòng tay c a bà ngo i v y.

Đêm nay trăng sáng quá! Có m t vì sao l p lánh trên b u tr i đêm, nó c nh p nháy, c lung linh, nh đang m m c i tr c v n v t. Đ i đáy sông m t đóa L c Bình v n còn trôi gi t. S ph n cu c đ i nghi t ngã tang th ng (Ph n đ i nghi t ngã – Đ Ng c Thanh Hoàng, 11/1)

....

Còn bi t bao trang văn k v nh ng m i tình đ u tan v , nh ng gi t l đ u đ i không đ ngôi ngoai. Nh ng kho nh kh c nh nhung c a m t th i th đ i. Y u đ u i, đ i kh , v ng đ i, c tin. C m t chút vu v c a tình yêu đ n ph ng tu i h c trò trong tr ng, th đ i th v còn kèm c i c me. M t ly cooktai, m t tút segum v n đ ng hoài trong n i nh . Nh ng trang vi t v h c trò qu th t đ th ng.

TỜ NG KẾT CUỐI THI SÁNG TÁC TRUYỆN NGẮN TUỔI HỌC TRÒ 2017-2018

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ ba, 21 Tháng 11 2017 07:17 -

Độc mãi, sống mãi trong lòng chính tôi, trong đời câu mà thực mình không chán. Đôi lúc mở ra mua đi thay đổi nhan đề của họ qua tác giả mà lòng thanh thản vui mừng như vớ a mua đi viết để các trang vẫn. Như p của tri âm của vẫn chấp nhận không gọi họ n gái – trai, không phân biệt giàu – nghèo, sang – hèn, lớn – nhỏ. Độc là thích, cảm là mê.

Tôi mua đi viết nhiều hơn, mua đi nhiều hơn như ng gì các học trò thân thiện của chúng tôi đã viết. Như ng thi viết nghĩ bút mực không thể thay thế tình ng của tôi, tôi dành dành cho viết kho ng viết tri âm.

Cảm ơn các em, cảm ơn các nghệ sĩ không chuyên, các nhà văn của mua đi lớn đưa tên lên mua đi báo, như ng đã đưa họ trong chúng tôi rất nhiều trần trụi suy tư. Vẫn các em viết ra là nói lòng của các em đó. Ai nói rằng học trò thi này vô cảm, hãy đọc như ng gì em viết để biết có vô cảm hay không? Không! Các em biết yêu thương như ng con ng của đi ng kh, biết căm ghét họ n thù như ng k uy quy n báo của họ thi ng dân. Nào đâu vô cảm như ng của họ n của đi n suy nghĩ ra để bài “bên vô cảm” áp đặt cho trò phải viết như ng đi u đâu đó biết phải theo.

Viết gán bút cân đo đong phán cho cái gọi là nhất nhất thì là nhất tâm của ng của làm ban giám khảo. Thôi cũng đành. Xin quý đọc giả, tác giả hiểu cho rằng gọi thi ng của mua đi, lòng tri âm mua đi là vô hạn. Độc giả sẽ là ng của thi mua đi nh và trao gọi cho vẫn chấp nhận.

Lớn nhỏ xin cảm ơn các em, cảm ơn tất cả chúng ta, như ng ng của đã làm cho tâm họ n sống động, cho viết n của mua đi tình để biết gì n để kh trong.

Chúc cho họ thi năm sau để mùa họ n họ thi năm trước, chúc trang văn tuổi học trò mãi mãi là sân chơi của tình đời, của như ng ng của biết quý trọng con tim.

20/11/2017.